

- ROMÂNIA -
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios
Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR. ....

DOSAR NR. ....

Ședința publică din 27 octombrie 2006

PREȘEDINTE

- judecător
- judecător
- președinte secție

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov – în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov împotriva sentinței civile nr. .... din 28 martie 2006, pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. ....

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 24 octombrie 2006, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie.

Instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de 27 octombrie 2006.

CURTEA :

Asupra recursului de față;

Constată că, prin sentința civilă nr. .... a Tribunalului Brașov s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta .... în contradictoriu cu intimatele DGFP Brașov și DCG Brașov; s-au anulat parțial decizia nr. .... emisă de intimata DGFP Brașov, raportul de inspecție fiscală nr. .... și decizia de impunere nr. .... întocmite de D.C.,F. Brașov pentru suma de ...., reprezentând TVA deductibil cu dobânda și penalitățile aferente.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele :

Prin decizia nr. _____ din 19.09.2005 emisă de intimata DGFP Braşov a fost respinsă contestaţia formulată de _____ Braşov împotriva măsurilor stabilite de organele de control din cadrul DCF Braşov în Raportul de inspecţie fiscală nr. _____ şi decizia de impunere nr. _____ din aceeaşi dată, privind următoarele sume: _____ - TVA nedeductibilă; _____ - dobânzi de întârziere şi _____ - penalităţi de întârziere.

Suma de _____ este compusă din : _____ reprezentând TVA aferentă facturilor nr. _____ din 7 octombrie 2004 emise de _____ Braşov, privind ratele de leasing financiar conform contractului nr. _____

_____ reprezentând TVA dedusă de pe bonuri de casă neînsoţite de facturi fiscale, emis de _____

_____ reprezentând TVA aferentă achiziţiilor de materiale de construcţii, mobilier, instalaţii sanitare, televizoare, frigider, utilităţi şi servicii prestate de terţi pentru hotel cu _____ şi restaurant, situat în Mun. Braşov,

S-a apreciat că reclamanta în mod nejustificat solicită deducerea TVA în sumă de _____ din facturile fiscale enumerate mai sus, deoarece acestea privesc operaţiuni de leasing financiar rezultate din contractul nr. _____ încheiat între _____ Bucureşti - în calitate de finanţator şi _____ Braşov - în calitate de utilizator, reclamanta neavând nici o calitate în acest contract.

Faptul că, prin actul adiţional finanţatorul şi-a exprimat acordul ca utilizatorul să închirieze bunul - autoturismul - reclamantei nu-i dă dreptul acesteia să deducă TVA aferentă obligaţiilor ce decurg din contractul de leasing, acestea nefiind echivalente cu plata chiriei. De altfel, reclamanta nu a prezentat contract de închiriere.

Referitor la suma de _____ reprezentând TVA dedusă pentru bonuri de casă neînsoţite de facturi fiscale, s-a constatat că nu este argumentată nici în contestaţie nici în acţiune, ceea ce înseamnă că reclamanta îşi însuşeşte punctul de vedere al organului de control care, de altfel este corect ţinând cont de dispoziţiile art. 145 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal.

În ceea ce priveşte suma de _____ - TVA aferentă achiziţiilor de materiale, mobilier, instalaţii sanitare, este pentru imobilul situat în Braşov, _____ - hotel şi restaurant, instanţa a constatat că respingerea ei ae la deducere este nejustificată.

Imobilul respectiv a fost pus la dispoziţia societăţii comerciale reclamante în baza contractului de comodat legalizat sub nr. _____, fiind folosit conform destinaţiei sale, respectiv hotel şi restaurant, iar ca urmare a exploatarii sale s-au realizat venituri şi s-au achitat obligaţiile fiscale la bugetul statului.

24

Pentru buna funcționare, asupra imobilului s-au făcut lucrări de modernizare, a fost dotat cu obiecte de inventar, s-au achitat servicii față de terți, fapt dovedit cu acte în timpul controlului, aspect necontestat de organul de control.

Necontestat este și faptul că suma în discuție reprezintă TVA rezultată ca urmare a plății lucrărilor, modernizărilor, dotărilor, serviciilor.

Singurul motiv pentru care organul fiscal refuză deducerea taxei în discuție este acela că imobilul a fost edificat fără autorizație de construcție. Refuzul este nejustificat deoarece art. 145 alin. 7 Cod fiscal reglementează cazurile în care TVA nu poate fi dedusă, nu prevede și situația reținută de organul de control.

Pentru abaterile de la Legea nr. 50/1991 privind disciplina în construcții, aceasta prevede sancțiunile și măsurile de rigoare, fără a se face referire la eventualele consecințe asupra impozitelor și taxelor.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV – în nume propriu și pentru DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de recurs arată că în mod greșit s-a admis în parte acțiunea formulată de ..., apreciindu-se suma de ... reprezentând TVA aferente achizițiilor de materiale, mobilier, instalații sanitare pentru imobilul din Brașov, ... ca fiind deductibilă fiscal; în perioada verificată societatea reclamantă a achiziționat bunuri pentru amenajarea acestui imobil, justificând aceste cheltuieli cu contractul de comodat; construcția nu este înscrisă în cartea funciară și nu există autorizație de construcție, situația juridică a acesteia fiind incertă; Legea nr. 50/1991 și Legea nr. 7/1996 sunt esențiale pentru soluționarea corectă a cauzei. Se invocă prevederile art. 128 alin. 1 și 3 lit. a din Legea nr. 571/2003 și art. 145 privind livrări de bunuri și dreptul de deducere a TVA doar în momentul în care aceasta devine exigibilă. Se menționează că în cauză nu se poate vorbi de TVA deductibilă exigibilă, în condițiile în care nu era posibilă determinarea destinației certe a investițiilor, respectiv dacă investiția în cauză era destinată realizării de operațiuni taxabile. Referitor la dobânzi și penalități de întârziere, acestea s-au calculat potrivit dispozițiilor art. 114 respectiv art. 115 din OG nr. 92/2003 republicată.

Recursul este motivat în drept pe dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, Legea nr. 571/2003, OG nr. 92/2003 republicate și Legea nr. 50/1991.

Intimata nu a depus la dosar întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarului, sentința civilă atacată raportat la motivele de recurs invocate, se constată că recursul este nefondat.

Situația de fapt a fost reținută corect de prima instanță, prezentarea recurenței pârâte prin cererea de recurs coincide cu cele constatate de tribunal în considerentele hotărârii atacate.

Recursul vizează doar aprecierea privind deductibilitatea TVA-ului aferent investițiilor efectuate la imobilul situat în Brașov, Nu se contestă faptul că achizițiile de materiale, mobilier, instalații sanitare s-au efectuat pentru amenajarea acestui imobil și sunt justificate cu facturi.

Problema contraversată este dacă se poate deduce TVA-ul aferent investițiilor față de situația juridică incertă a construcției în care funcționează un hotel-restaurant.

Între persoana fizică și societatea în calitate de comodant și în calitate de comodatar s-a încheiat un contract de comodat imobiliar autentificat sub nr. . Obiectul material al contractului este construcția situată în Brașov, proprietatea lui , neîntabulată. Acesta este proprietar pe teren și a construit fără autorizație. El a transmis folosința gratuită a imobilului către . Se observă că nu operează un transfer al dreptului de proprietate asupra bunului. Reclamanta doar folosește construcția în scopul desfășurării activității sale. Din acest punct de vedere situația juridică incertă a construcției nu afectează patrimoniul societății comerciale.

Art. 128 din Legea nr. 571/2003 se referă la „livrare de bunuri” (un transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor).

Reclamanta – intimată a achiziționat materiale, mobilier, instalații sanitare pentru amenajarea interiorului construcției conform cu destinația de hotel – restaurant. Fără aceste amenajări ea nu putea obține autorizație de funcționare și nu-și putea realiza activitatea comercială. Aceste bunuri și servicii sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile. În speță sunt incidente dispozițiile art. 145 alin. (3) din Legea nr. 571/2003.

Recurenta nu distinge între construcția propriu – zisă și bunurile achiziționate de intimată pentru amenajări necesare pentru desfășurarea activității comerciale în condiții optime. Activitatea comercială aduce venit la bugetul de stat.

Investitiile sunt reflectate în contabilitatea și constituie într-un drept de creanță al societății față de proprietarul imobilului făcând parte din gajul general al creditorilor chilografari. În timp aceste investiții se vor amortiza dar societatea va obține venituri din activitatea sa cu consecința plății de taxe și impozite către bugetul de stat.

Neîndeplinirea cerințelor impuse de Legea nr. 50/1991 poate fi imputată comodantului și îl poate afecta pe acesta. Am arătat că reclamanta intimată nu a achiziționat construcția, ea a amenajat-o conform destinației pentru exploatarea ei, potrivit obiectului său de activitate, în vederea obținerii de venituri importante.

Taxa pe valoarea adăugată deductibilă este exigibilă.

aferent
Brașov
aprecia
datorat

prevede
urmeaz.
temeinic

GENER
DIREC
50/C/28
adminis

Constatând că suma de _____ reprezentând TVA aferentă achizițiilor de mobilier instalațiile sanitare etc. pentru imobilul din Brașov, _____ - hotel și restaurant - este deductibilă, corect s-a apreciat că și accesoriile calculate - dobânzi și penalități aferente nu sunt datorate.

Pentru aceste considerente, în baza art. 312 alin. 1 raportat la prevederile art. 304 pct. 9 și art. 304 indice 1 Cod procedură civilă, Curtea urmează să respingă recursul declarat și să mențină sentința atacată ca temeinică și legală.

Văzând și prevederile art. 274 Cod procedură civilă;

Pentru aceste motive,
În numele LEGII,
D E C I D E :

Respinge recursul declarat de pârâta recurentă DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV - în nume propriu și pentru DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV împotriva sentinței civile nr. _____ a Tribunalului Brașov - secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, _____

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,

Grefier,